

animagazine

Gelukkig leven in de woonzorgcentra van Anima

Driemaandelijks | januari - februari - maart 2026

We zien u graag
gelukkig

We zien u
graag
gelukkig

LENTE-
EDITIE

INDEX

3	Voorwoord van onze CEO
4	Dossier: Moeders door de generaties heen
8	Wist u dat?
12	Werken bij: Hoofdverpleegkundigen
17	Interview: Best Workplace
20	Prikbord
21	Lente recept
22	Hartige week

Zandvoortstraat 27
2800 Mechelen
015/28.77.40
www.animagroup.be

Colofon

Redactieteam: Karolien Debedts (Duneroze), Yentl De Deckker (Zonnestein), Mandy Cuypers (Zevenbronnen), Esther Van den Schoor (Aquamarijn), Jill Lauwen (Aquamarijn), Kathleen Jansen (Aquamarijn), Céline Van Den Borre (Saint-Vincent), Sandra Rens en de bewoners van de 28 woonzorgcentra

Periodiciteit: 4 x/jaar

Copyright © 2026w Anima

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord van onze CEO

"Onze erkenning als Best Workplace is het resultaat van onze focus op het welzijn van onze medewerkers. Want zij brengen onze visie van "oud en toch gelukkig zijn" dagelijks in praktijk."

Beste lezer,

Het nieuwe jaar is inmiddels goed en wel op gang, en met de eerste voorzichtige lentedagen voelen we overal in onze huizen een frisse dynamiek ontstaan. De voorjaarszon brengt niet alleen licht, maar ook een gevoel van hernieuwd optimisme. Samen met onze medewerkers blijven we ons dag na dag inzetten om onze bewoners een omgeving te bieden waarin ze zich gezien, gewaardeerd en vooral gelukkig voelen. Dat is en blijft ons kompas, en we zijn ontzettend trots op de manier waarop onze teams dit telkens opnieuw waarmaken.

Deze inzet wordt ook buiten onze organisatie gezien. In 2025 mocht Anima opnieuw het Great Place to Work certificaat in ontvangst nemen en wordt onze organisatie officieel erkend als een uitstekende werkgever. Het label wordt niet gekocht, maar verdient op basis van anonieme feedback van medewerkers via de Trust Index-enquête. Het toont aan dat er een sterke cultuur is van vertrouwen, trots en werkplezier, en het versterkt onze aantrekkingskracht en reputatie als werkgever.

Maar dit jaar werd Anima bovendien bekroond als Best Workplace. Om een Best Workplace te worden, moet een organisatie niet alleen goed scoren bij haar medewerkers, maar ook aantonen dat haar HR beleid,

cultuur en leiderschap echt werken. Deze erkenning is een bijzonder mooie bevestiging van de weg die we samen bewandelen. Ze is vooral het resultaat van onze voortdurende aandacht voor het welzijn van onze medewerkers, die onze belangrijkste ambassadeurs zijn. Zij brengen onze visie dat oud zijn en gelukkig zijn hand in hand kunnen gaan elke dag opnieuw in praktijk - met overtuiging, met professionaliteit en vooral met het hart op de juiste plaats.

In dit lentenummer zetten we vrouwen centraal: hun kracht doorheen de jaren, en hun bijzondere rol als mama. Daarnaast laten we enkele van onze hoofdverpleegkundigen aan het woord. Zij getuigen openhartig over hoe ze hun veeleisende functie combineren met hun gezin - inspirerende verhalen die tonen hoe sterk en veerkrachtig onze medewerkers zijn.

Ik nodig jullie van harte uit om dit boeiende nummer rustig te verkennen. Laat je inspireren, ontroeren en verrassen. Veel leesplezier!

Samen maken we het verschil!

Johan Crijns
CEO

MOEDERS DOOR DE GENERATIES HEEN

Het is anders voor de moeders van vandaag! Natuurlijk, maar kinderen opvoeden is daarom niet pers se moeilijker of makkelijker dan in de jaren zestig, zeventig, tachtig ... Moeders blijven moeders. Het zijn vooral de omstandigheden die veranderen.

Zestig jaar geleden verwachtte nog niemand dat de mama's van nu online zouden kunnen controleren op welke momenten hun baby bij de kinderopvang een verse luier krijgt. Niet omdat we dachten dat de technologie die daarvoor nodig is, nooit uitgevonden zou worden. Wel omdat we niet vermoedden dat we onze kennis daarvoor zouden gebruiken. De dertigers van nu zijn zelf nog deels zonder gsm opgegroeid, maar ze moeten wel constant bereikbaar zijn. Niet alle jonge moeders zijn daar zo blij mee. "Ik krijg eerlijk gezegd extra stress van de app van de kinderopvang. Ik hoor liever hoe het geweest is als ik mijn kindje ga ophalen", hoorde ik onlangs een mama zeggen.

Opvoeden hoorde voor de meesten gewoon bij de beslommingen van de dag.

70

Het zijn vooral de omstandigheden die veranderen.

MINDER VRAGEN

We mogen dat vroeger-en-nu verhaal vooral niet te zwart/wit bekijken. Er werden vroeger minder vragen gesteld over opvoeden. De meeste 'huisvrouwen' van toen bevestigden dat ze minder tijd hadden om met hun kinderen te spelen, maar dat betekent niet dat ze tijdens hun huishoudelijke taken niet bezig waren met opvoeden. Kinderen leren immers ongelooflijk veel door observatie en door gewoon samen thuis dingen te doen. Dat moet niet altijd met legoblokken of een puzzel zijn.

Opvoeden hoorde voor de meesten gewoon bij de beslommeringen van iedere dag. "We stelden ons veel minder vragen bij de opvoeding en daardoor hadden we ook minder schuldgevoelens als we niet aan alle verwachtingen van onze kinderen voldeden", vertelt een oma van tachtig.

MINDER KEUZES

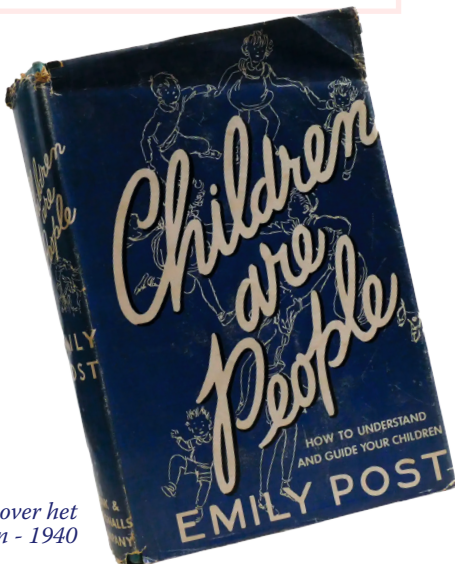
"We worden niet als vrouw geboren, het is de maatschappij die ons zo maakt." Dat zei de Franse filosofe Simone de Beauvoir in 1949. Ze bedoelde daarmee dat vrouwen door het huwelijk afhankelijk gemaakt werden van hun man. Dat blijkt ook uit de getuigenissen van onze bewoonsters die in dit nummer vertellen over hun ervaringen. Ze zeggen dat het moederschap het beste is dat hun overkomen is. Sterker nog, als ze opnieuw konden beginnen, zouden ze zeker opnieuw mama willen worden. Maar ze voegen daaraan toe dat ze niet veel keuze hadden. En sommigen vinden het jammer dat ze de kans niet kregen om voor een carrière te gaan.

Intussen zijn de tijden veranderd en hebben we kennisgemaakt met topartiesten zoals Madonna (1958), Axelle Red (1968), Beyoncé (1981) ... Vrouwen die bewust kozen voor een carrière in combinatie met het moederschap. Sterker nog, ze hebben de ervaringen van dat moederschap een belangrijke plaats gegeven in hun artistieke leven. Die boodschappen hebben een en ander losgeweekt. Maar kinderen opvoeden en ondertussen een carrière uitbouwen zal nooit eenvoudig zijn. Voor niemand.

80

Ouders zochten in de jaren tachtig naar meer evenwicht tussen striktheid en toegankelijkheid.

Eerste handboek over het opvoeden van kinderen - 1940

MEER TIJD?

Het huishouden zelf, is veel lichter geworden dankzij gebruiksvriendelijke machines en robots. Door deze verandering kunnen ouders nu veel meer actief met hun kinderen bezig zijn. Bij moeders is dat gemiddeld 14 uur, bij vaders 6 uur per week. De organisatie van het huishouden ligt wel nog altijd grotendeels in vrouwenhanden. Het is dus niet zo verwonderlijk dat de meeste deeltijdse werkers vrouw zijn. Want wie naast werken, voor het eten zorgen en de kinderen opvoeden, nog moet sporten en een vriendenkring onderhouden, komt altijd tijd tekort. Zelfs als ze daarbij geholpen wordt door apps en goede raad van professionele en amateuristische raadgevers.

MEER GOEDE RAAD?

Vertellen hoe kinderen opgevoed moeten worden, is een echte business geworden. Maar de eerste populaire handboekjes over kinderen krijgen en opvoeden dateren al van de jaren 1940. Die handleidingen stonden vol strikte regels en in het hoofdstuk over anticonceptie werd volledigheidshalve het standpunt van de katholieke kerk vermeld.

De pedagogen van de jaren vijftig vonden fysieke straffen nog normaal en over emoties werd liefst gezweven. Maar in de jaren zestig en zeventig maakte de autoritaire aanpak plaats voor een meer permissieve stijl. Ouders kregen de raad om meer aandacht te

besteden aan de emotionele behoeften van hun kinderen en er kwam meer ruimte voor zelfexpressie en creativiteit.

Volgens sommigen ging dat te ver. Daarom zochten ouders in de jaren tachtig naar meer evenwicht tussen striktheid en toegankelijkheid. Discipline en structuur werden gecombineerd met warmte en responsiviteit. Ouders stelden opnieuw meer grenzen, maar waren tegelijkertijd gevoelig voor de behoeften van hun kinderen.

De app van de kinderopvang kan voor extra stress zorgen.

nu

OUDE EN NIEUWE BEZORGDHEDEN

De volgende trend was het bewuste ouderschap van de jaren negentig met meer aandacht voor individuele verschillen tussen kinderen. Met de opkomst van digitale technologieën vanaf de jaren 2000 is de wereld ontzettend veranderd omdat velen het gevoel hebben dat ze voortdurend bereikbaar moeten zijn. Iedere generatie krijgt af te rekenen met een mix van oude en nieuwe bezorgdheden. Probleem is wel dat die lijst heel erg lang is geworden.

Daardoor kan de druk echt te hoog oplopen. “Het bezoek van Kind en Gezin voelt voor mij meer als een examen dan als een ondersteuning. Ook vrienden en zelfs onbekenden stellen mij vragen over de borstvoeding, de slaapmomenten ...”, hoorde ik iemand zeggen. Het is dus hoog tijd voor meer realistische verwachtingen. En is het geen goed idee om jonge mama's vaker te zeggen dat ze het veel beter doen, dan ze zelf denken?

HERINNERINGEN AAN HET MOEDERSCHAP

Alhoewel er vroeger niet veel keuze was, vertellen bijna alle bewoonsters dat het moederschap het beste is wat hun kon overkomen. Hoe was het om mama te zijn? Wou u dat? Hoe was jullie rol als moeder? Wat is jullie mooiste herinnering? Dat zijn de vragen die we onze bewoonsters de afgelopen maanden hebben gesteld. We hebben de meest voorkomende antwoorden gebundeld en aangevuld met specifieke getuigenissen.

HOE WAS HET OM MAMA TE ZIJN? WOU U DAT?

De meeste bewoonsters vertellen dat ze heel graag moeder wilden worden. Maar ze voegen daar toch regelmatig aan toe dat ze niet veel keuze hadden. Sommige vinden het jammer dat ze niet de kans hebben gekregen om voor een carrière te gaan.

Velen waren al snel in verwachting, maar ze waren daar altijd heel blij mee. Ze beschouwen het moederschap doorgaans als het beste wat hun overkomen is. Sterker nog, als ze opnieuw konden beginnen, zouden ze opnieuw mama willen worden.

HOE WAS JULLIE ROL ALS MOEDER?

De meesten zijn thuisgebleven voor het huishouden en de opvoeding van de kinderen. Het huishouden doen, was fysiek immers veel zwaarder dan nu. Maar hard werken voelde heel normaal. Opvoeden bracht een grote verantwoordelijkheid mee, wat soms uitdagend was. Maar ze vonden het vanzelfsprekend dat ze zich aanpasten aan de omstandigheden.

WAT IS JULLIE MOOISTE HERINNERING?

De meesten hebben het over de eerste keer dat ze hun kind mochten vasthouden en de eerste stapjes. Maar gewoon samen thuis zijn en luisteren naar de schoolverhalen, zorgde voor velen voor zoveel mooie herinneringen dat het moeilijk is om daar een favoriet uit te kiezen.

“Ik heb twee eigen kinderen en ik heb de zoon van mijn broer geadopteerd. Mijn man vond dat in het begin geen goed idee. Maar het is allemaal goed gekomen.”

*Odette Ancion,
bewoonster van L'Esterel*

WIST U DAT?

KRUYENBERG

"Ik heb als kind altijd goed voor mijn poppen gezorgd. Ik wist dus al snel dat ik mama wou zijn." *Rita D.*

"De kinderen eens goed kunnen knuffelen is belangrijk. Ik heb genoten en geniet nog steeds van het mama zijn. We hebben een hechte band." *Julienne R.*

"Ik ben altijd thuisgebleven voor de kinderen. Geboortes, communies, verjaardagen... Er zijn veel dingen die ik niet ga vergeten." *Myriam K.*

RAVELIJN

"Mama worden, dat was het gewone, ik was heel graag moeder van mijn twee zonen." *Ghislain*

"Ik ben na mijn eerste kind thuisgebleven om voor mijn dochter en mijn twee zonen te zorgen." *Emelieke*

"Ik heb ze altijd gewild, mama worden van mijn vier kinderen betekende heel veel voor mij." *Gabrielle*

AQUAMARIJN

"Wie voor het katholiek onderwijs ging werken, moest vertrekken als ze trouwde en kinderen kreeg." *Een bewoonster*

KRISTALLIJN

"Kinderen opvoeden, was gemakkelijker. Ze luisterden beter, maar ze mochten ook meer dan nu. De mooiste herinneringen zijn onze reizen. In Zuid-Afrika hebben we tussen de olifanten en de leeuwen geslapen." *Mieke*

"We hadden een winkel, met drie kinderen is dat dag en nacht werken. We spaarden al van in de zomer om iets leuks te kunnen geven met Sinterklaas." *Astrid*

"Het is een groot geluk om kinderen te mogen hebben. Mijn twee zonen en mijn dochter stellen het goed. Daar ben ik zeer blij om. Ik heb intussen vier kleinkinderen." *Philomene*

"Mijn belangrijkste taak was: onze twee kinderen goed opvoeden. We waren altijd veel met muziek bezig. Samen spelen, wandelen ... zijn de mooiste herinneringen." *Alphonsine*

LES 3 ARBRES

"De moeders van vandaag hebben het misschien materieel beter, maar de relaties waren hartelijker. Mensen hadden meer respect voor elkaar. Ik vond het fantastisch om moeder te zijn, iedere dag was een avontuur." *Marie-Louise*

DE TOEKOMST

"Het was heel normaal om een groot gezin te hebben, al mijn vriendinnen hadden dit ook." *Een bewoonster*

PARC DE L'ALLIANCE

"Ik ben altijd thuisgebleven omdat we om de twee jaar moesten

"Ik ben getrouwd toen ik 23 was en kreeg een zoon. Ik had nadien nog graag een dochter gehad, maar het is anders gelopen. Ik heb nu drie kleinzonen en dat vind ik heerlijk!"
Mevr. Poelmans, bewoonster van L'Esterel

verhuizen voor het werk van mijn man. Ik mis mijn dochter en mijn zonen die nu ver weg wonen.”

Annick Journaux

NEERVELD

“Je kind de eerste stappen zien zetten is fantastisch. Ik heb ondervonden dat je als mama moet loslaten. Je mag je kinderen niet in een richting duwen. Eigenlijk heb ik van mijn kinderen geleerd wat het is om echt vrij te zijn.” *Een bewoonster*

DUNEROZE

“Ik trouwde op mijn achttiende en negen maanden later was ik zwanger van mijn zoon. In het begin was ik bang en onzeker. Maar zorgen voor mijn kindje gaf een diep gevoel van voldoening.” *Mia*

St. JAMES

“We deden gewoon wat we moesten doen. Ik vond het altijd heel tof om te luisteren naar wat ze op school gedaan hadden.” *B.V.*

“Ik heb ongelooflijke mooie herinneringen aan onze activiteiten samen, maar mijn dochter moest wel luisteren.” *P.L.*

“Het was een bewuste keuze. Ik heb vooral goede herinneringen aan onze momenten aan het zwembad in Afrika.” *C.R.*

“Mijn tofste herinnering is toen ik mijn dochter de eerste keer van school ging halen met de slee. Iedereen was jaloers op ons.” *C.H.*

“Mijn beste herinneringen zijn de zomervakanties in Knokke.” *K.S.*

“De eerste geboorte blijft de mooiste herinnering.” *C.J.*

LANGERHEIDE

“Ik ben mijn ouders op jonge leeftijd verloren en mijn man is op 47-jarige leeftijd overleden. Gelukkig heb ik mijn kinderen, met de hulp van mijn schoonouders een mooie opvoeding kunnen geven.” *José*

“Toen ik bij een notaris werkte en mee voor de kinderen zorgde, groeide mijn kindwens. De eerste stapjes van mijn zoontje is één van mijn mooiste herinneringen.” *Maria*

ZEVENBRONNEN

“Ik werd pas moeder na een operatie aan de schildklier. Mijn

zoon is als kind heel zwaar ziek geweest. Het merendeel van zijn leven heeft hij bij mij gewoond. We hebben nog altijd een speciale band. Maar ik wens hem toch een goed vrouwke toe.” *Julie Massin*

“Ik zie Philippe nog met zijn mond vol confituur in de koets zitten. Dat is een van mijn favoriete herinneringen. Ik wilde heel graag mama worden, maar ik ben ook blijven werken.” *Alberte Wauters*

“Ik gaf te veel toe, ik zag mijn zonen te graag. Als ik werkte, gingen de kinderen naar mijn moeder of mijn zus. Tot ik een job vond met gemakkelijke uren. We hebben elkaar door omstandigheden 10 jaar niet gezien, maar vonden elkaar terug. Dat moment zal ik niet snel vergeten.” *Françoise*

SAFFROU

“Mama zijn, is altijd proberen het beste te doen en het beste te willen voor je kinderen.” *Een bewoonster*

“Eigenlijk zijn alle momenten mooi en speciaal, hoe klein ze ook lijken.” *Een bewoonster*

WIST U DAT?

St. VINCENT

“Mijn beste herinneringen zijn de wandelingen met mijn dochter. We bellen elkaar elke dag.” *L.*

“Ik heb het dochtertje van mijn man geadopteerd toen ze twaalf was. Een herinnering uitkiezen, is echt te moeilijk.” *M.*

“Samen eten, zijn mijn beste herinneringen. Dat mis ik.”
Mevrouw Louis

“Ik noem mijn zoon nog altijd ‘mon bébé’. Die echte babytijd vond ik de leukste.” *D.*

EDELWEISS

“Ik ben blij dat mijn zoon getrouwd is en kinderen heeft. Hij wordt

geapprecieerd voor wie hij is, dat doet deugd.” *Suzanne De Greve*

“Ik heb ontzettend genoten van mijn verjaardagsfeest (81 jaar met de hele familie. Mijn kinderen motiveren om goed te studeren, was voor mij een van de hoofdtaken.”
Roza Herman

“De baby luid horen huilen bij de geboorte, was altijd een grote opluchting.” *Nora Lambelin*

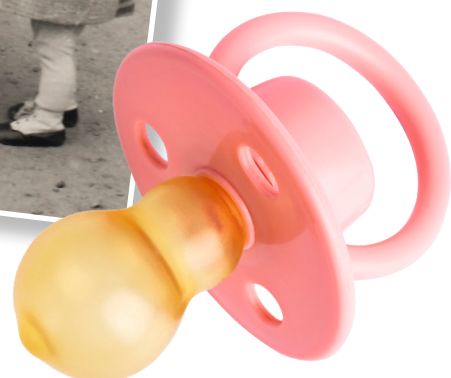
“Zwanger geraken was voor mij geen noodzaak. Maar ik zorgde graag voor mijn kinderen. Ik wilde ze alle drie vooral gelijk behandelen.” *Catharina Debisschop*

“Ik wilde absoluut moeder worden, maar ik ben wel blijven werken. De doopfeesten behoren tot de mooiste herinneringen.” *Liliane Swalus*

AAN DE SCHELDE

“Doordat ik altijd thuis ben gebleven om voor de kinderen te zorgen, heb ik nu geen eigen pensioen. *Een bewoonster*

“Dromen was er niet bij. We moesten gewoon altijd nuttig bezig zijn.” *Een bewoonster*

HOOFD- VERPLEEGKUNDIGEN

Hoofdverpleegkundigen vertellen over hun ervaringen als 'werkende ouder'

Saartje, hoofdverpleegkundige bij Zevenbronnen en haar gezin

“De passie voor mijn job neemt soms de bovenhand,” bekend Saartje, hoofdverpleegkundige bij Zevenbronnen. Gelukkig durven haar kinderen haar daarop aanspreken. De collega’s bij Kristallijn beamen dat leidinggeven zeer uitdagend is. Voor Ann is een gezonde werk-privébalans een absolute voorwaarde om haar job met hart en ziel te blijven doen. Sofie benadrukt het belang van de gedeelde passie met haar team. En Wendy herinnert ons eraan dat een uitgeruste hoofdverpleegkundige beter leiding kan geven. Zelfzorg is geen luxe ...

“Liefde moet soms flexibel zijn, maar is nooit afwezig”

Tania, hoofdverpleegkundige bij Saffrou:

“Hoofdverpleegkundige en tegelijk mama zijn, dat is in twee werelden leven met één groot hart. Op het werk zorg ik voor mensen op hun meest kwetsbare momenten en probeer ik het overzicht te bewaren, ook wanneer het moeilijk is. Ik ben trots op wat ik doe, op wie ik ben in mijn job, en op de impact die ik mag hebben.

Maar die zorg stopt niet altijd aan het einde van de werkdag. Soms gaat het werk in mijn hoofd mee naar huis tot ik ’s avonds ga slapen. De juiste balans vinden, blijft zoeken tussen betrokken blijven en toch ook kunnen loslaten.

Ik ben trots op mijn zoon die weet dat mijn uren niet vast zijn. Maar hij beseft ook dat als er écht iets is, hij op mij kan rekenen. Wat ik hem elke dag probeer mee te geven, is dat zorgen voor anderen en zorgen voor elkaar hand in hand kunnen gaan. Dat liefde soms flexibel moet zijn, maar nooit afwezig is. Mijn job maakt me tot wie ik ben: iemand die met volle toewijding leeft, in zorg en in liefde.”

“Weten dat we altijd op elkaar kunnen rekenen, maakt een wereld van verschil”

Kurt, hoofdverpleegkundige bij Saffrou:

“Ik zoek dagelijks de juiste balans tussen zorg, teamspirit en efficiëntie. De afgelopen tijd was het heel druk door de opstart van ons nieuwe woonzorgcentrum. Maar die druk zorgt eveneens voor een enorme dynamiek, en dat maakt het werk extra boeiend. Het hele proces – van het inrichten van het WZC tot het begeleiden van ons team – heeft me enorm uitgedaagd om het beste uit mezelf en mijn collega's te halen.

Wat ik het allerfijnste vind, zijn mijn collega's. We hebben echt een tof team. Iedereen draagt zijn of haar steentje bij en we steunen elkaar. Het samenwerken met zulke enthousiaste en gemotiveerde mensen maakt het veel gemakkelijker om om te gaan met de drukte van de opstart.”

“We zeggen altijd waarom iets nodig is”

Een hoofdverpleegkundige bij Aquamarijn:

“Wij ervaren veel respect voor ons team. Voor ons is alles bespreekbaar, en we willen met iedereen rekening houden. Wij vinden het belangrijk om ons team zoveel mogelijk te betrekken, maar we laten ook op een correcte manier weten wat van hen verwacht wordt. Daarnaast zeggen we altijd waarom iets nodig is, dit zorgt ervoor dat de medewerkers sneller bereid zijn om zich aan te passen.

De combinatie van werk en gezin is nu wel anders dan toen onze kinderen jong waren. Nu ze zelfstandiger zijn, hoeven we minder rekening te houden met hun behoeften. Tegenwoordig kunnen de kinderen meer thuisblijven en is er meer flexibiliteit bij het inplannen van uurroosters.”

“Draag zorg voor een ander, zoals je zelf zorg wil krijgen”

Kimberly, hoofdverpleegkundige bij De Toekomst:

“Ik ben al een zestal jaar hoofdverpleegkundige bij De Toekomst en in april 2024 ben ik de fiere mama geworden van mijn zoontje Luiz. Maar ik ben ook al een aantal jaar plusmama van Mauro. De job als hoofdverpleegkundige is niet altijd evident omdat er zo veel van ons verwacht wordt door de bewoners, hun familie én de medewerkers. Maar op het einde van de werkdag ga ik blij naar mijn kindjes, ‘het zorgen voor’ stopt dan nog niet.”

“De balans is niet altijd perfect, maar ze voelt wel juist”

Elien, adjunct hoofdverpleegkundige bij De Toekomst:

“Mijn job als adjunct hoofdverpleegkundige combineer ik met het leven met mijn man en onze twee kindjes. Dankzij een goede organisatie lukt het om werk en privé op elkaar af te stemmen. Thuis probeer ik bewust tijd te maken voor ons gezin. Wanneer ik aan het werk ben, kan ik op mijn man rekenen voor de zorg van onze twee kindjes. Mijn mama en schoonouders, helpen ook veel. Hun betrokkenheid geeft ons rust en flexibiliteit.”

“Alles kan niet perfect zijn”

Een hoofdverpleegkundige bij Sint James: “De combinatie is niet altijd vanzelfsprekend. Met een vlotte organisatie, veel aanpassingsvermogen en het besef dat alles niet perfect kan zijn, vind ik een aanvaardbaar evenwicht voor mijn gezin en mezelf.”

“Ik ben zeer blij met mijn uurrooster”

Lucie, hoofdverpleegkundige van het gelijkvloers bij Comtes de Méan: “Ik ben zeer blij met mijn uurrooster. Daardoor kan ik mijn dochttertje van zeven ‘s morgens zelf naar de opvang brengen. ‘s Namiddags wordt ze opgehaald door haar oma. Als ik om 17 uur thuiskom, is ze al bezig met haar huiswerk.”

“Mama zijn, is een voordeel”

Julie, hoofdverpleegkundige bij Les 3 A rbres:

“Mijn ervaring als mama, helpt bij het leiding geven. Daardoor kan ik beter luisteren en heb ik meer empathie. Mijn rol als hoofdverpleegkundige heeft mij geleerd hoe ik (ook thuis) met stress kan omgaan. Ik heb daardoor ook meer inzicht in de waarden die voor mij belangrijk zijn. De twee takenpakketten combineren, vraagt voortdurend om aanpassingen, maar mama zijn heeft mij sterker gemaakt en daardoor kan ik op professioneel vlak ook meer verantwoordelijkheid dragen.”

“Ik leer graag bij als professional, en als ouder”

Een hoofdverpleegkundige bij Neerveld:

“Je moet veel aankunnen en goed kunnen organiseren, maar ik zou geen van de twee ervaringen willen missen. Ik vind het boeiend om mijn kinderen te zien opgroeien en ik geef graag leiding aan mijn team. Het is uitdagend om te waken over de kwaliteit van de zorg die we verlenen. Er is een voortdurende wisselwerking. Het ouderschap heeft me geleerd om aandachtig en geduldig te zijn. Dankzij mijn werk en het ouderschap leer ik iedere dag bij.”

“Dankzij mijn partner kan ik verder studeren”

Marine, assistente hoofdverpleegkundige en assistente administratie bij Esterel:

“Ik heb een dochtertje van 2,5 dat in maart naar school gaat. Ik kan mijn job en mama zijn combineren omdat de directie rekening houdt met onze thuissituatie. Wij voelen ons echt gesteund. Vorig jaar heb ik een avondcursus gevolgd om het getuigschrift voor directrice van een woonzorgcentrum te halen. Gelukkig kan ik daarvoor ook rekenen op de steun van mijn partner.”

“Ik heb de vrije weekends nodig om de balans te bewaren”

Gladys, hoofdverpleegkundige op de derde en de vierde verdieping bij Parc d'Alliance:

“Bij noodgevallen kan ik mijn team niet zomaar alleen laten. Bewoners die het moeilijk hebben, laat ik niet over aan hun lot. Gelukkig kan ik op die momenten rekenen op mijn partner. Maar de vrije weekends geniet ik zoveel mogelijk van onze momenten als gezin. Op die manier kom ik weer in balans.”

“Dankzij een goed uurrooster kan ik alles goed combineren”

Nancy, hoofdverpleegkundige bij Parc de l'Alliance: “Ik ben intussen oma geworden en dankzij mijn werkuren van 7 tot 15 uur kan ik mijn kleinkinderen regelmatig afhalen aan het kinderdagverblijf en op school. Op woensdag kan ik me ook regelmatig vrijmaken. Op dit moment is het dus helemaal niet moeilijk om mijn job te combineren met mijn rol als grootmoeder.”

"Het lukt dankzij een goed sociaal netwerk”

Evi, hoofdverpleegkundige bij Ravelijn: “Ik ben laat mama geworden en mijn dochter is een hemels geschenk voor mij. Door een goed sociaal netwerk kan ik mijn job goed combineren met het ouderschap. Mijn dochter begrijpt dat ik soms 's avonds moet werken. Maar als ik thuis ben, verzinnen we samen verhalen. Ik begin en zij vult aan.”

Tanja, hoofdverpleegkundige bij Zevenbronnen:

“Ik ben de trotse mama van Femke en Jorrit en werk intussen bijna 14 jaar als hoofdverpleegkundige. De combinatie is niet altijd even gemakkelijk geweest. Vooral de coronaperiode heeft een zware impact gehad op mijn gezinsleven. Het fijne is dat mijn kinderen, nu ook hier werken of gewerkt hebben. Femke werkt hier als zorgkundige. Jorrit heeft een tijd in de keuken gewerkt. Zijn vriendin doet hier nu vrijwilligerswerk.”

“Corona heeft een zware impact gehad op mijn gezinsleven”

Best
Workplaces™

Great
Place
To
Work®

BELGIUM
2026™

**DE TWEEDE
BEST WORKPLACE
NOMINATIE
IS BINNEN**

Een plek waar werkplezier en betrokkenheid hand in hand gaan

met professionaliteit en ambitie

“Bij ons komt u terecht in een organisatie waar medewerkers écht gezien en gewaardeerd worden. Dat bevestigt ons Great Place to Work-certificaat. Maar we hebben niet alleen een tweede nominatie als Great Place to Work maar ook als Best Workplace in de wacht gesleept!”, vertelt HR-manager Diane De Schutter.

DOEN WAT WE ZEGGEN EN ZEGGEN WAT WE DOEN

“Zo’n nominatie bevestigt nog eens extra dat we luisteren naar wat er leeft op de werkvloer en dat we ideeën omzetten in concrete verbeteringen voor het dagelijks werk. We bieden een plek waar plezier, betrokkenheid en kameraadschap hand in hand gaan met professionaliteit en ambitie. We willen ons altijd blijven verbeteren en dat doen we ook. De Best Workplace-titel en ons Great Place to Work-project gaan niet alleen over meten en beloven. Maar vooral over doen wat we zeggen en zeggen wat we doen.”

FEEDBACK OMZETTEN IN ACTIE

“De Great Place to Work-erkenning is volledig gebaseerd op de feedback van de medewerkers in de woonzorgcentra. We beschouwen het als een hefboom, want waar het om gaat, is dat we de feedback van de medewerkers zichtbaar omzetten in actie. Het is bijgevolg logisch dat onze Trust Score over de jaren heen gestegen is van 61, naar 64, 70 en 72%.

De uitdaging voor 2026 en 2027 is dan ook duidelijk: de vastgelegde actieplannen effectief uitvoeren en expliciet tonen dat we onze engagementen nakomen. Want ‘Walk the talk’ betekent dat medewerkers de verbeteringen ook écht voelen in hun dagelijkse realiteit.

TRUST INDEX VAN 72%

“Die hoge Trust Index is trouwens een van de voorwaarden om te kunnen deelnemen aan de selectieprocedure voor Best Workplace in de categorie Extra Large Workplaces (dat zijn bedrijven met meer dan 500 werknemers). Een bijkomende voorwaarde is dat voldoende deelnemers de enquête invullen. Met een deelnamescore van 79% hebben we daar met gemak aan voldaan.

Het volgende onderdeel van het selectieproces is de evaluatie door een professionele jury die het werknemersbeleid met een grondige ‘Culture Audit’ evalueert. Daarbij komen verschillende thema’s aan bod en wordt een antwoord verwacht op de volgende vragen: Hoe zorgt het bedrijf ervoor dat Anima voor iedereen een Great Place to Work is? Wat zijn de bedrijfswaarden? Hoe wordt het bedrijf geleid? Hoe worden de medewerkers betrokken bij de organisatie? Hoe zet Anima in op innovatie en wat is haar maatschappelijke impact. Voor al deze punten kregen we een positieve beoordeling en zodoende werden we opnieuw geselecteerd als Best Workplace.

Wat het extra bijzonder maakt, is dat we de enige zorgorganisatie zijn in de categorie extra large workplaces die voor de tweede keer de titel van Best Workplace behaalt.”

ONZE CULTUUR TREKT TALENT AAN

“Dat onze medewerkers Anima zo waarderen, maakt het makkelijker om talent aan te trekken. Het label maakt dat we ons sterk onderscheiden van de andere zorgorganisaties. Potentiële kandidaten zijn geïnteresseerd in dat label en willen weten hoe zich dat vertaalt naar onze cultuur, hun nieuwe job, het type leiderschap en de werking met het team waarin ze zullen terechtkomen.

We merken dat vooral bij vacatures voor leidinggevend.

Leidinggevend in de zorgsector zijn echt op zoek naar een omgeving waarin het mensgerichte wordt onderstreept. Onze slogan ‘We zien u graag gelukkig,’ maakt duidelijk waar we als organisatie voor staan. Daardoor vallen we extra op en wekken we meer interesse.

Dat we kunnen verzekeren dat onze medewerkers bij ons blijven omdat ze daadwerkelijk gelukkig zijn, maakt ons trots op wat we samen bereiken. In de enquêtes geven de medewerkers aan dat ze niet zomaar een job doen. Dat ze dag in dag uit een verschil kunnen maken voor het welzijn van onze bewoners, geeft betekenis aan hun leven. Ze bevestigen dat ze zich verbonden voelen door de bijzondere momenten die ze mogen delen met de bewoners, hun families en met elkaar. En dat ze zich iedere dag gezien en gehoord voelen door hun leidinggevend die geloven in de kracht van een authentieke, mensgerichte organisatie.”

Het label maakt dat we ons sterk onderscheiden van de andere zorgorganisaties.

*Diane De Schutter,
HR-manager*

WAAR KOMEN DIE CHOCOLADE EITJES VANDAAN?

Eieren staan in heel veel culturen symbool voor vruchtbaarheid en een nieuw begin. De katholieke kerk heeft dat verhaal in de loop der tijd gelinkt aan de verrijzenis van Jezus Christus. Eieren verstoppert, is dus een typisch katholieke traditie.

Heel lang geleden, mochten de mensen tijdens de vastenperiode geen vlees, zuivel of eieren eten. Met Pasen zetten ze dus meteen de eieren op tafel die nog eetbaar waren. De 'oneetbaar geworden eieren' werden beschilderd en verstopt.

Om zoveel mogelijk mensen mee te laten feesten, stuurden de katholieke pausen ieder jaar met Pasen gevleugelde kerkklokken naar de dorpen en de steden. Die brachten de eieren die de kerkgangers na de paasmis mochten zoeken.

Oorspronkelijk draaide het bij Pasen dus vooral om echte eieren. Maar in de 18e eeuw werden ook andere luxeproducten, zoals chocolade, verboden tijdens de vastenperiode. Daardoor kwamen slimme banketbakkers op het idee om grote chocolade eieren te maken voor het paasfeest. Later experimenteerden ze met holle chocolade eieren die gevuld konden worden met kleine verrassingen. Dat waren de voorlopers van de gevulde paaseitjes die we nu kennen.

Bron: nl.wikipedia.org

PAASKOEKJES

Niets is zo leuk als versierde koekjes op tafel zetten. Deze paaskoekjes zijn snel klaar. Voor de versiering neemt u rustig de tijd ...

Bereiding

1. Doe bakboter, basterd- en vanillesuiker in een kom en mix.
2. Meng er een ei door, en daarna bloem.
3. Kneed alles tot een glad deeg.
4. Verdeel het deeg in twee bollen en zet deze een uurtje in de koelkast. (verpakt in huishoudfolie)
5. Verwarm de oven op 160° (hete luchtoven) of 180° (gewone oven).
6. Bestrooi het aanrecht met wat bloem en rol het deeg uit.
7. Gebruik uitsteekvormpjes in de vorm van een paashaas, een kuikentje, een ei ...
8. Leg de koekjes op een bakplaat met bakpapier.
9. Laat de koekjes 10 à 12 minuten bakken.
10. Als de koekjes afgekoeld zijn, kunnen ze versierd worden.

INGREDIËNTEN

(VOOR 18 KOEKJES):

- 200 gram koude bakboter
- 150 gram basterdsuiker
- 50 gram vanillesuiker
- 1 ei
- 400 gram bloem
- Een beetje poedersuiker en water
- Sprinkles, rolfondant, eetbare stiften, ...

TIP

Vegan? Vervang het ei door 1 eetlepel gemalen lijn- of chiazaad te mengen met 3 eetlepels water.

VERSIEREN DOET U ZO:

Bestrooi het aanrecht met poedersuiker. Doe nog wat poedersuiker in een bakje met een paar druppels water en roer het door elkaar. Smeer dit mengsel op de koekjes en bestrooi ze met sprinkles. Of plak rolfondant in de vorm van de koekjes en versier ze verder naar wens.

De Hartige Week

SAMEN BAKKEN TEGEN EENZAAMHEID

*Dit jaar
laten we
dromen
rijzen*

Tijdens 'De Hartige Week' hebben we samen gebakken tegen eenzaamheid en fondsen ingezameld voor activiteiten waarmee we wensen in vervulling kunnen laten gaan. We kregen opvallend veel concrete verzoeken die ons eraan herinneren dat kleine dingen een zeer groot verschil kunnen maken. Sommige hebben we al gerealiseerd, ook grotere zoals uitstappen naar zee, werden al gepland. Jammer genoeg zijn er wensen bij die wij niet kunnen waarmaken, maar gewoon kunnen vertellen waar men van droomt, doet ook al deugd ...

Alle kleine en grote dromen zijn het vertellen waard

Een uitstap naar zee is een van de populairste wensen

Disney is echt voor alle leeftijden

Myriam van woonzorgcentrum Kruyenberg is al frietjes gaan eten met een medebewoner en medewerker

Bij Ravelijn hadden ze zelfs een droomboom gemaakt

Laat ons beginnen met de culinaire geneugten: spruitjes, de pruimentartaart van de markt in Tienen, een ijsje in een favoriet ijssalon, frietjes van de frituur, lunchen in een visrestaurant.

Er extra goed uitzien na een professionele manicure, genieten van een verwendag, een mooi bloesje kiezen op de markt van Genk, het zijn hartverwarmende gedachten.

Culturele activiteiten zijn het beste medicijn tegen eenzaamheid, vandaar de volgende suggesties: een gospelkoor uitnodigen, een dansavond, een concert bezoeken.

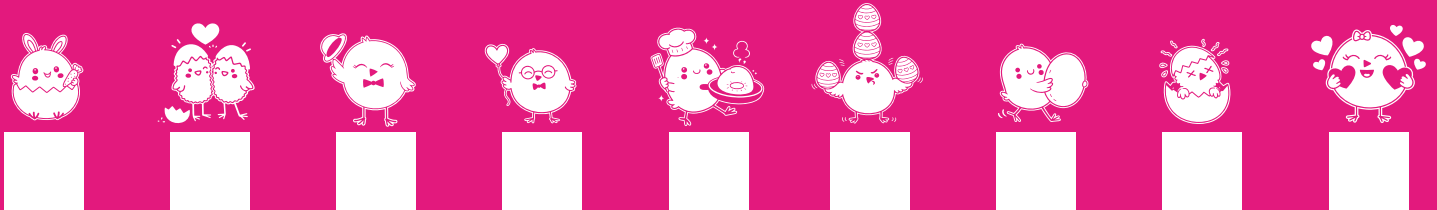
En dan zijn er de uitstappen naar: het café 'De huiskamer' met de zus, een brouwerij, de antiekmarkt van Tongeren, de school van de achterkleinkinderen, een voetbalmatch van STVV (Sint-Truiden VV), het zwembad, de visvijvers, de meren van l'Eau d'Heure in Froidchapelle, de Noordzee, de luchthaven ...

Tenslotte laten we u mee wegdromen bij grotere wensen die niet altijd even realistisch zijn: snel beter worden, een auto hebben, de lotto winnen, een reis naar Spanje overdoen, bij de kinderen wonen, de dochter - die geadopteerd werd - vinden, als een prinses in een groot huis wonen, Donald Duck ontmoeten in Disneyland Parijs.

Met de medewerking van de woonzorgcentra: Ravelijn, Avondvrede, Zonnestein, Kruyenberg, Langerheide, Zevenbronnen, Saffrou, Kristallijn, Parc d'Alliance, St. James, Neerveld, De Toekomst, Les 3 arbres, St. Vincent.

Tel je onze paaskuikens?

anima

www.animagroup.be